

[Ulrich.]

aarligt tilbagevendende Rentebyrder paa Folket? Mener man dermed at kunne aflaste Arbejdsløsheden, saa maa jeg rigtig nok mene, at man svæver i en ganske uhyggelig Misforstaaelse; thi jo større Skatter man lægger paa det danske Folk, jo mindre Arbejde bliver der til det danske Folk, og des mindre Skatter man lægger paa det danske Folk, des mere Arbejde bliver der til det danske Folk; den Sandhed tror jeg nok efterhaanden burde gaa op for det danske Folk. Hvis Forslagsstillerne virkelig tror, at man i nogen som helst Grad vil kunne aflaste Arbejdsløsheden ved Forslag som dette, hvorved man maaske kan skaffe et Par Tusinde Mennesker Arbejde nu, men som man saa maa smide ud paa Arbejdsmarkedet igen næste Aar eller næstnæste Aar, til den Tid, da disse Arbejder normalt skulde være udført, maa jeg dertil sige: Nej, saa let gaar det ikke!

Jeg er ganske enig i den Udtalelse, vi før hørte, at Hr. Rode har fremsat om Arbejdsløsheden: Offentlige Arbejders Igangsættelse kan under ingen Omstændigheder mildne Arbejdsløsheden, det kan i det givne Øjeblik gøre det i ringe Udstrækning, men saa kommer Bagslaget i det Øjeblik, hvor Arbejderne normalt skulde have været udført, og hvor man saa intet Arbejde har at udføre. Den eneste Mulighed for, at Arbejdsløsheden her i Landet kan blive aflastet og naa til Ophør, er, at den høje Rigsdag sørger for, at Skatterne her i vort Samfund kan blive saadan lempet, at Erhvervene igen frit kan arbejde sig frem, saa bliver der Arbejde til alle Hænder. Men jo flere Penge den danske Rigsdag øser ud og lader Borgerne skatte for, desto mindre Arbejde bliver der her i Samfundet. Jeg tror derfor ikke, man skal tænke paa at gaa ind paa et Lovforslag, der yderligere vil føre os ud i en Skatteplyndring, som desværre allerede eksisterer i en saadan Udstrækning, at den langt har overskredet det tilladeliges Grænser.

Af disse mine Udtalelser vil ærede Medlemmer forstaa, at vi fra vor Side ikke kan gaa med til det foreliggende Lovforslag. Jeg vil mene, at det er økonomisk ganske uforsvarligt, og hvis man virkelig gik med til det, vilde det med Rette fra alle mulige andre Sider kunne kræves, at Staten skulde træde ind med store Beløb til Fremme af det ene eller det andet og med meget bedre Grund end overfor dette, hvor Kommunerne i Virkeligheden meget godt selv kan foretage den Slags Arbejder, dersom de føler

Trang dertil, dersom de mener, at de økonomisk magter det. I økonomisk trange Tider kan og bør det ikke være Statens Opgave at gøre Forsøg paa yderligere at forarme det Samfund, der efter min Mening er kommet saa langt ned, som man økonomisk tilladeligt kan komme uden at være blevet til et elendigt Samfund.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Stensballe): Jeg takker de to ærede Ordførere for Venstre (Nørskov) og det konservative Folkeparti (Ulrich) for den Stilling, de har taget til dette Lovforslag. Jeg kan i alt væsentligt give Tilslutning til de Udtalelser, som de to ærede Ordførere er fremkommet med. Den ærede Ordfører for Socialdemokraterne, det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen (Holbæk A.), var inde paa, at det naturligvis var godt, at der blev sat saa mange Vejarbejder i Gang; om det foreslaaede Beløb netop var det rigtige, eller om det kunde sættes ned, var et andet Forhold, men ingen kunde have noget imod at faa de Vejarbejder sat i Gang, vi økonomisk har Raad til her i Landet. I dette Øjeblik sættes der aarlig Vejarbejder i Gang for Beløb, som ligger mellem 50 Mill. og 60 Mill. Kr., det har de Regnskabsoversigter, man har faaet, vist. Om det er klogt at gaa videre, rent bortset fra, at Landet efter min Mening ikke har økonomisk Evne dertil, er en anden Side af Sagen. Skal man til at forcere i den Grad, som det foreliggende Lovforslag vil kunne bevirke, hvis det udnyttes i fuld Udstrækning, vil der let komme til at gaa megen Arbejdsløn ud af Landet, som ellers kunde blive i Landet, naar Vejarbejderne blev fordelt paa passende Maade i kommende Aar, saaledes som der netop er Adgang til ved Anvendelse af de store Afgifter, som af Automobilerne ydes til Vejenes Vedligeholdelse, Afgifter, der, saa vidt man kan skønne, staar i et rimeligt Forhold til den Merudgift, Automobilkørselen forarsager Vejvæsenet her i Landet. Hvis man betragter Udgifterne til de forskellige Vejbefæstelser, er der en Del af Udgifterne, som nødvendigvis maa blive her i Landet, saaledes den almindelige Arbejdsløn for Vejenes Belægning, og der er visse Produkter, Skærver, Cement og Tjære, som, hvis man gaar frem i et rimeligt, ikke alt for forceret Tempo, kan skaffes til Veje her i Landet, medens Forholdet, hvis man forcerer Arbejdet i overvældende Grad, let vil blive, at de maa fremskaffes fra Udlandet. Hvad angaar f. Eks. Chaussérolægning, da kan vi slet ikke producere tilstrækkelig mange Brosten